

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.619 van 9 februari 1999
in de zaak A. 65.075/XII-1457.**

In zake : de gemeente WEMMEL

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie VLAAMS-BRABANT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente WEMMEL op 9 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 8 juni 1995 van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant waarbij het beroep wordt ingewilligd dat Marc RINGOOT heeft ingediend tegen de beslissing van 7 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WEMMEL houdende de weigering van een vergunning voor de exploitatie van een taxidienst;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 3 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GLAUDE, die loco Advocaat J. OOSTVOGELS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat ambtshalve de ontvanke-lijkheid van het annulatieberoep in vraag gesteld wordt om reden van de gebrekkige wijze waarop de verzoekende partij in rechte zou getreden zijn; dat erin wordt betoogd dat niet het college van burgemeester en sche-penen maar de gemeenteraad op 27 juni 1995 besloten heeft een annulatieberoep in te dienen terwijl het college van burgemeester en schepenen er zich op 27 juni 1995 toe beperkt heeft een raadsman aan te stellen "om de belangen van de gemeente te verdedigen voor de Raad van State" en dat aldus de vaststelling zich opdringt dat het college van burgemeester en schepenen niet "eigener gezag" besloten heeft aan de Raad van State de nietigverklaring van het besluit van de gouverneur te vragen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie betoogt dat het college van burge-meester en schepenen in vergadering van 27 juni 1995 formeel besloten heeft een advocaat aan te stellen, wat

"slechts zin heeft zo een belang of een recht dient verdedigd te worden"; dat zij daaraan toevoegt :

"De aanstelling houdt dan ook in de beslissing zelf om verhaal in te stellen. Dit hoeft niet te geschieden in sacramentele bewoordingen";

Overwegende dat artikel 270, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet voor het instellen van een annulatieberoep door een gemeente een beslissing van het college van burgemeester en schepenen en een machtiging door de gemeenteraad vereist; dat, zoals de verzoekende partij voorhoudt, die beslissingen inderdaad niet in sacramentele bewoordingen gesteld moeten zijn, maar dat het wel duidelijk moet zijn dat de beide gemeentelijke organen, elk binnen de grenzen van hun eigen specifieke bevoegdheid, een beslissing hebben genomen met betrekking tot het concrete dossier waarin het annulatieberoep ingediend is;

Overwegende dat een uittreksel uit de notulen van de vergadering van 27 juni 1995 van de gemeenteraad wordt voorgelegd alsook een uittreksel uit de notulen van de vergadering van het college van burgemeester en schepenen, gehouden op dezelfde dag; dat uit het eerste uittreksel blijkt dat de gemeenteraad besloten heeft bij de Raad van State in beroep te komen tegen het besluit van 8 juni 1995 van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant om het beroep in te willigen tegen de weigeringsbeslissing om aan Marc Ringoot een taxivergunning te verlenen en dat uit het andere uittreksel blijkt dat het college van burgemeester en schepenen besloten heeft een raadsman aan te stellen om de belangen van de gemeente in die zaak te behartigen;

Overwegende dat de beide ter zake bevoegde gemeentelijke organen, elk wat hun betreft, formeel een beslissing hebben genomen; dat die beide beslissingen

verkeerd geformuleerd zijn in die zin dat overeenkomstig artikel 270 van de nieuwe gemeentewet het aan het college van burgemeester en schepenen toekomt om een beslissing te nemen over het instellen van een annulatieberoep terwijl de bevoegdheid van de gemeenteraad erin bestaat aan het college van burgemeester en schepenen de vereiste machtiging te verlenen; dat evenwel de beide beslissingen uitdrukkelijk verwijzen naar artikel 270 van de nieuwe gemeentewet, wat erop wijst dat zowel de gemeenteraad als het college van burgemeester en schepenen zich hebben willen inpassen in dat voorschrift; dat geen gegeven erop wijst dat de gemeenteraad daadwerkelijk de bedoeling had de eigen bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen te beperken of dat het college van burgemeester en schepenen zijn bevoegdheid heeft opgevat als de zuivere uitvoering van een hem door de gemeenteraad gegeven bevel;

Overwegende aldus dat in redelijkheid aanvaard kan worden dat de onhandige formulering die in de beslissingen van de gemeenteraad respectievelijk van het college van burgemeester en schepenen zijn gehanteerd er niet aan in de weg staat dat het college van burgemeester en schepenen, toen het besliste om in deze welbepaalde zaak een raadsman aan te stellen teneinde "de belangen van de gemeente te verdedigen voor de Raad van State", geacht wordt in werkelijkheid ook besloten te hebben bij de Raad van State een annulatieberoep in te dienen en dat de gemeenteraad, toen hij besliste om het annulatieberoep in te dienen, geacht wordt in werkelijkheid besloten te hebben het college te machtigen om het annulatieberoep in te dienen;

Overwegende dat het annulatieberoep om die reden niet onontvankelijk kan worden verklaard; dat er reden is om het dossier opnieuw aan het door de Auditeur-generaal aangestelde lid van het Auditoraat voor te leggen teneinde het onderzoek van de

ontvankelijkheid en desgevallend de gegrondheid van het
beroep verder te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De door de Auditeur-generaal aangewezen lid
van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek
van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen februari 1900 negenennegentig,
door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.